

این مظلوم اراده نموده لوجه الله برشما

حضرت بهاء الله

نسخه اصل فارسي

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

این مظلوم اراده نموده لوجه الله برشما القا نماید آنچه را که سبب بقای ابدی و ذکر سرمدیست شگی نموده و نیست که مقصود از آفرینش معرفت حق جل جلاله بوده حال باید خالصاً لوجه المقصود انسان تفکر نماید که سبب اقبال نفوس بمنشارق وحی و مطالع الہام در قرون وأعصار چه بوده و علت اعراض چه اگر بعرفان اینقام فائز شوی بكل خیر فائزی و از امواج بحر عرفان حق جل جلاله محروم نمانی ما سوی الحق را معدوم مشاهده کنی و مفقود بینی انسان چون بمقام بلوغ فائز شد باید تفحص نماید و متوكلاً على الله ومقدساً عن الحب والبغض در امریکه عباد باآن متمسکند تفکر کند و بسمع و بصر خود بشنويد و ببیند چه اگر ببصر غیر ملاحظه نماید از مشاهده تجلیات آنوار نیز عرفان الہی محروم ماند احزاب مختلفه در عالم موجود و هر حزبی خود را حق دانسته و میدانند بقوله تعالی: ﴿كُلُّ حِزْبٍ إِمَّا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ﴾ در خاتم انبیاء روح ما سواه فداه تفکر نماید چون آن نیز حقیقی باراده الہی از افق حجاز اشراق نمود احزاب اعراض نمودند و بر سفك دم اطهرش قیام کردند وارد شد بر الخضرت آنچه که عيون ملأً أعلى گریست و افئده مخلصین و مقرین محترق گشت باید در سبب و علت و اعتراض تفکر نمود حق جل جلاله میفرماید: ﴿مَا يَأْتِيهِم مِّنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزَءُونَ﴾ و شکی نموده و نیست که اگر مظاهر اوامر إلهی و مصادر أحكام ربیاني موافق و مطابق آنچه در دست قومست از اشارات ظهور و اخبار و نصوص ظاهر میگشتند احدي اعراض نمینمود بلکه کل فائز میشدند باآنچه که از برای او از عدم بوجود آمده‌اند و از نیستی بحث بات بطراز هستی مزین گشته‌اند لذا بر هر نفسی لازم است که بعد و انصاف در أمر الله ملاحظه نماید و تفکر کند علمای امامیه برآند که حضرت قائم موعود بعد از ظهور در بیت الله بكلمه نطق میفرمایند که نقباً از آن کلمه اعراض مینمایند و فرار اختیار میکنند اینکلمه ایست که آنخوب باآن مقر و معترفند حال در غفلت بعضی تفکر نماید باعراض نقباً که بعد از

أئمّة باعتقاد خود ایشان أشرف عبادند قائلند و تصدیق مینمایند و در خود گان نمیکنند که شاید این اعراض من غیر حق باشد باری ندای مظلوم و آنچه ذکر نموده بسمع انصاف بشنوید یظهر لک الحق و صراطه المستقیم در یک آن تفکر نمینمایند که شاید آنچه ظاهر شده حق باشد و این اعراض و اعترافات از غفلت و جهل واقع شده باشد از حق میطلبیم شما را تأیید فرماید تا بصر عدل و انصاف مشاهده کنید و تفرس نمائید إِنَّهُ يَقُولُ الْحَقُّ وَيَهْدِي السَّبِيلَ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْجَمِيلُ حضرت عیسی ابن مریم عليه سلام الله و عنایته بآیات واضحات و بینات باهرات ظاهر شد و مقصودش نجات خلق بوده هر منصفی شاهد و هر خیری گواهست آنحضرت از برای خود چیزی نطلبیده و نخواسته و مقصودش هدایت گراهان بصراط مستقیم الهی بوده لکن وارد شد بر آنجمال اقدس آنچه که اهل فردوس نوحه نمودند و بقسمی بر انحضرت أمر صعب شد که حق جل جلاله باراده عالیه بسماء چهارم صعودش داد آیا سبب آنچه ظاهر شد چه بوده لعمر الله اعراض علماء چه که حنان و قیافا که از فریسین بوده‌اند یعنی علمای توراه مع علمای اصنام انکار نمودند و بسب و لعن مشغول گشتند و همچنین در حضرت کلیم و سائر انبیاء ملاحظه فرمائید شاید آنچه در این ورقه ذکر شده شما را بعرفان مذکور فائز فرماید و بکمال همت بر خدمت أمر قیام نمائی قیامیکه از سطوت طالین مضطرب نشد و از اعراض علماء تغییر نیابد بشنو ندای این مظلوم را و از شمال وهم بین یقین توجه نما و از مغرب ظن و گان بمشرق ایقان اقبال کن این مظلوم از اوّل أيام ما بین ایادي أعداء مبتلا البّتّ بعضی از بلایای واردہ را اصغا نموده‌اید بعنایت حق جل جلاله امام وجوه خلق از علماء و أمراء من غیر ستّر و حجاب آنچه سبب نجات و راحت کل بود القا نمودیم هیچ امری از امور و هیچ شئ از اشیاء منع نمود و حایل نگشت و حال هم در سجن أعظم لوجه الله ذکر نمودیم آنچه را که از برای منصفین کتابیست مبین انظر ثم اذکر ما أنزله الرحمن في الفرقان بقوله تعالى: ﴿ذَرُوهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ﴾ امید آنکه از فضل الهی باین کلمه فائز شوی و بآن عمل نمائی از ما سوی الله یعنی اموریکه سبب منع و علت احتیاج است بگذری و باانچه سبب بلوغ و وصول است تمسک جوئی أمر عظیم است و مطلب بزرگ و یوم یومیست که میفرماید: ﴿يَا بُنَيْ إِنَّهَا إِنْ [تَكُنْ] مِثْقَالَ حِبَّةٍ مِنْ خَرَدِلٍ فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَيْرٌ﴾ امروز روزیست آنچه در قلوب و نفوس مستور است ظاهر و آشکار شود در نفوسيکه رایگان جان و مال را در سبیل محبت غنی متعال اتفاق نموده‌اند تفکر نمائید انه یهديک الى صراطه المستقیم و نبئه العظیم در حضرت نوح و هود و صالح صلوات الله عليهم ملاحظه کن مقصود آن مشارق أمر چه بود و چه وارد شد این عبد از اهل علم نموده و مدرسه نرفته و بر حسب ظاهر در بیت یکی از رجال دولت متولد شده و باو منسوب إن الأمر بيد الله ربّ العرش والثّرى ومالك الآخرة والأولى لا مانع لأمره ولا دافع

لحكمة يفعل ما يشاء ويحكم ما يريد وهو المقتدر القدير اسمع نداء المظلوم طهّر قلبك بماء الانقطاع وزين رأسك بأكليل العدل وهيكلك برباده التقوى وقل:

إلهي إلهي أشهد بوحدانيتك وفردانيتك واعترف بما نطق به السن أنبيائك ورسلك وما أنزلته في كتبك وصحفك وزيرك وأواحوك أي رب أنا عبدك وابن عبدك أشهد بلسان ظاهري وباطني بأنك أنت الله لا إله إلا أنت الفرد الواحد المقتدر العليم الحكيم آه آه يا إلهي من جيراتي العظمى وخطياتي الكبرى ومن غفلاتي التي منعني عن التوجّه إلى مشرق آياتك ومطلع بيئاتك وعن النظر إلى تجليات أنوار بغير ظهورك ومشاهدة آثار قلمك فآه آه يا مقصودي ومعبودي لم أدرك بأي مصلبة من مصابي أنوح وأبكي أنوح على ما فات عني في أيام فيها أشراق ولاح نير الظّهور من أفق سماء إرادتك أم أنوح وأبكي عن بعدي عن ساحة قربك إذ ارتفع خباءً مجدك على أعلى الأعلام بقدرتك وسلطانك كلما زاد يا إلهي رأفتكم في حقي وصبرك في أخذني زادت غفلتي وإعراضي قد ذكرتني إذ كنت صامتا عن ذكرك وأقبلت إلى بمظهر نفسك إذ كنت معرضة عن التوجّه إلى أنوار وجهك وناديتي إذ كنت غافلا عن إصغاء ندائك من مطلع أمرك وعزّتك قد أحاطتني الغفلة من كل الجهات بما اتبعت النفس والهوى فآه آه إرادتي منعني عن إرادتك ومشيتي حجّبني عن مشيتك بحيث تمسكت بصراطي تاركاً صراطك المستقيم وبنبك العظيم ترى وتسمع يا إلهي حنيني وبكائي وضجيجي وذلتني وبلائي أي رب هيكل العصيان أرادَ أمواجاً بحر غفرانك وعفوك وجهر الغفلة بدايع موهبك وألطافك فآه آه ضوضاء العباد منعني عن إصغاء بيانك ونعاشر خلقك حجّبني عن النّظر إلى أفق أمرك وعزّتك أحب أن أبكي بدؤام ملكك وملكتك فكيف لا أبكي أبكي بما منعت عيني عن مشاهدة أنوار شمس ظهورك وأذني عن إصغاء ذكرك وثنائك وعزّتك يا إله العالم وسلطان الأمم أحب أن أستر وجهي تحت أطباق الأرض وترابها من نجلي و بما اكتسبت أيادي غفلتي فآه آه كنت معى وسمعت مني مالا ينبغي لك ويفضلك سترت عني وما كشفت سوء حالي وأعمالي وأقوالي فآه آه لم أدر ما قدرت لي من قلمك الأعلى وما شاءت مشيتك يا مالك الأسماء وفاطر السماء فآه آه أن يعني قضاؤك المحتوم عن رحيك المختوم أسألك بنفحات وحيك وأنوار عرشك وبالذى به تضوّع عزف قميصك في الحجاز وبنور أمرك الذي به أشرق الأرض والسماء بأن يجعلني في كل الأحوال مقبلاً إليك منقطعاً عن دونك ومتمسكاً بجبلك ومتشبثاً بأذيال رداء جودك وكرمك واختار لنفسي ما اختerte لي بعنائك الكبيرى وموهبك العظمى يا من في قبضتك زمام الأشياء لا إله إلا أنت رب العرش والثرى ومالك الآخرة والأولى